

Uredništvo in uprava: Ljubljana
Kopitarjeva 6, Telefon 23.61—23.64
Mesečna naročnina 27 lir. — Ček
rač. Ljubljana 10.630 za naročnino
in 10.292 za inostrane. Izključno za-
stopstvo za oglase in Italije in
inozemstva: UPI S. A. Milano
Dokopisov ne vračamo

SCLOVENECE

APRIL - 1945

5
CETRTEK

Unsere Verteidigung im Spessart und am Main gefestigt

Die südlich Wien über Baden vorgedrungenen Sowjets in erbitterten Kämpfen aufgefangen — Nordwestlich Burgsteinfurt feindliche Panzergruppe vernichtet.

Aus dem Führerhauptquartier, 4. April DNB. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Im Südsüdabschnitt der Ostfront hält der feindliche Druck zwischen der Drau und der oberen Raab an. Südlich Wien hängen unsere Truppen die über Baden vorgedrungenen Sowjets in erbitterten Kämpfen auf und schossen zahlreiche Panzer ab. Zwischen dem Neusiedler See und der Donau, sowie am Verteidigungsring von Pressburg wurden stärkere Angriffe des Gegners nach anfänglichem Geländegewinn zum Stehen gebracht. In den Kleinen Karpaten und beiderseits der Waag konnten die Bolschewiken unsere Linien an einzelnen Stellen zurückdrücken, wurden im übrigen aber abgewiesen.

In Oberschlesien verteilten unsere Divisionen zwischen Loslau und Jägerndorf erneute Durchbruchversuche des Feindes.

Gegen die Festung Breslau setzte der Gegner seine Angriffe mit starken Kräften fort. An der Westfront eingebrochene Sowjets wurden nach schweren Kämpfen abgeregelt.

An der Westküste der Danziger Bucht stehen unsere Truppen in der Ostbatter Kämpfe und in der westlichen Weichselniederung weiterhin in schwerem Kampf gegen fortgesetzte starke Angriffe.

Nordwestlich Döhlen scheiterten wiederholte Angriffe der Bolschewiken.

Im Westen drückten die Engländer unsere Gefechtsvorposten am Waal beiderseits Arnheim nach schweren Kämpfen auf das nördliche Stromufer zurück. An der Issel wie im Raum zwischen Hengelo und den nordwestlichen Ausläufern des Teutoburger Waldes sind heftige Angriffe des Feindes und eigene Gegenangriffe im

Ganze. Panzergranadiere stießen nordwestlich Burgsteinfurt in die tiefe Flanke des Gegners und vernichteten eine Panzergruppe. In den Strassen von Rheine und Osnabrück wird gekämpft. Über Herford stießen Panzerspitzreiter gegen das Gebiet von Bad Oynhausen vor, während die Besatzung von Münster weiter verbissen Widerstand leistet. Im Nordabschnitt der Westfront wurden gestern 54 Panzer abgeschossen.

An der Sieg wiesen unsere Verbände zahlreiche örtliche Einbrüche ab. Auch die am Rothaar-Gebirge angreifenden Amerikaner gewannen nur geringfügig Boden.

In Thüringen verteidigen unsere Besatzungen Eisenach und Meiningen. An ihnen vorbeistossend gelangten feindliche Kräfte bis in den Raum von Gotha und Suhl. Die Amerikaner verloren in diesen Kämpfen 23 Panzer.

Auch im östlichen Spessart u. am Main beiderseits Würzburg wurden die Verteidigung gefestigt. Südlich Ochsenfurt wurde eine schwächere Panzergruppe zurückgeworfen. Westlich Wimpfen a. Neckar musste der Gegner vor den Angriffen unserer Gebirgsjäger zurückweichen. In der Rheinebene südwestlich Bruchsal blieben seine Angriffe in unserem Abwehrfeuer liegen.

Auf der Landbrücke zwischen der Adria und dem Comacchio-See wurden nach starken feindlichen Angriffen unsere Stellungen um wenige Kilometer an der Kanal bei Porto Garibaldi zurückgenommen.

Anglo-amerikanische Bombenverbände griffen gestern Orte im nord- und mitteldeutschen Raum an und verursachten besonders schwere Schäden in der Stadt Kiel. In der Nacht war der Grossraum Berlin das Ziel britischer Bombenangriffe.

Naša obramba se je utrdila v Spessartu in ob reki Main

V ogorčenih bojih so bili južno od Dunaja zaustavljeni Sovjeti, ki so prodrli mimo Badna — Severnozahodno od Burgsteinfurta so bile uničene sovražne oklepniške skupine.

Führerjev glavni stan, 4. aprila. DNB. Vrhovno poveljstvo oboroženih sil javlja: Na južnem odseku vzhodnega bojišča traja sovražni pritisk med Dravo in zgornjim tokom reke Rabe. V ogorčenih bojih so naše čete južno od Dunaja zaustavile Sovjete, ki so prodrli mimo Badna ter uničile številne oklepniške. Med Neusiedlerskim jezerom in Donavo, kakor ob obrambnem obroču Bratislave so bili zaustavljeni močnejši sovražni napadi po začetnem napredovanju. V Malih Karpatih in na obeh straneh Vaha je uspešno boljševikom pritisnili naše čete na posameznih mestih nekoliko nazaj, v ostalih pa so bili odbiti.

V zgornji Sileziji so naše divizije med Loslauom in Jägerndorфом preprečile obnovljene sovražne prebijalne poskuse. Proti trdnjavi Breslau je sovražnik nadaljeval s svojimi napadi z močnimi silami. Na zahodnem bojišču vdrl Sovjeti so bili zapahneni po hudih bojih. Na zahodni obali Danziškega zaliva stojte naše čete na Ostbatter Kämpfe in zahodnem delu visline nizine v hudih bojih proti nadaljnjim močnim napadom. Severnozahodno od Döblena so se izjavili ponovljeni boljševiški napadi.

Na zahodu so Angleži po hudih bojih porinili naše predstraže ob Waalu na obeh straneh Arnheima na severno obalo reke nazaj. Ob Isseli, kakor tudi na področju med Hengelom in severozahodnimi obronki Teutoburškega lesa so v teku ogorčeni sovražni napadi in lastni protinapadi. Oklepniški grenadirji so sunili severozahodno od Burgsteinfurta v globok bok sovražnika ter uničili neko oklepniško

skupino. Na cestah Rheineja in Osnabrucka trajajo boji. Mimo Herforda so sunile oklepniške osti proti področju kopalnice Oynhausen, medtem ko nudi münsterska posadka sovražniku ogorčen odpor. Na severnem odseku zahodnega bojišča je bilo večeraj uničenih 54 oklepnikov.

Naši oddelki so ob reki Sieg odbili številne napade ter zapahni posamezne krajevne vdore. Malo so napredovali tudi Amerikanci, ki so napadali ob pogorju Rothaar.

V Thüringenu so branile naše posadke Eisenach in Meiningen. Sovražne sile, ki so sunile mimo njih, so dospole do področja pri Gothi in Suhl. Amerikanci so v teh bojih izgubili 23 oklepnikov.

Tudi v vzhodnem Spessartu in ob reki Main na obeh straneh Würzburga se je utrdila obramba. Južno od Ochsenfurta je bila vržena nazaj neka slabša sovražna oklepniška skupina. Zahodno od Wimpfena ob Neckarju se je moral sovražnik umakniti napadom naših planinskih lovcev. V dolini Rena so njegovi napadi obležali v našem obrambnem ognju jugozahodno od Bruchsal.

Na koplini med Jadranskim morjem in jezerom Comacchio so bili po močnih sovražnih napadih prestavljeni naši položaji na nekaj kilometrov ob prekopu pri Porto Garibaldi.

Angloameriški bombniški oddelki so napadli večeraj kraje na severnem in srednjemermem področju ter so povzročili posebno težko škodo v mestu Kiel. V noči je bilo berlinsko velepodročje cilj britanskih bombniških napadov.

Amsterdam. Kakor poroča britanska poročevalska služba, je dospel general Smuts v terek v Anglijo.

Zeneva. Na neki seji »Britanskega mirovnega združenja« je izjavil boljševiški pacifist profesor Laski, da je blaznost, če bi kdo menil, da bi se po končani vojni vrnilo stanje leta 1939, poročila »Manchester Guardian«. Če ne bi uspelo doseči med velesilami enako usmerjeno zanimanje za organizacijo miru, potem bi kot glavni rezultat druge svetovne vojne nastala tretja svetovna vojna.

Nemški protisunki na zahodu

Berlin, 4. apr. Na zahodnem bojišču je bilo težje borb nadalje ob severnem bojiščem loku med Nizozemsko in pogorjem Rhön. Tukaj je sovražnik pritisnil z vsemi silami proti severu in vzhodu, ne da bi mogel vztrajati s premikom svojih čet v dosedanjem tempu. Vztrajen odpor nemških padalskih lovcev in grenadirjev pa mu je zadal na nizozemskem ozemlju med Zutphenom in Nordhornom težke izgube. Kjer je sovražnik vdrl v nemške zapuhe, so ga vrgli nazaj takojšnji protinapadi. Sovražne sile, ki so šle v okolici Burgsteinfurta proti severovzhodu, so se zaustavile najprej ob prekopu Dortmund-Emskega deloma pa ob zahodnih obronkih Teutoburškega lesa. Isto tako so se zaustavili napadi na Münster ob severnem robu. Vzhodno od Münstra so ponovili Severnoamerikanci svoje močne sumke ob avtomobilski cesti Beckum-Herford. Po dovozu motoriziranega topništva je uspelo oklepnikom, da so po težkih ognjenih udarcih vdrl v nemške zapore položaje ter da so sunili na avtomobilski cesti v smeri proti Herfortu. Protisunki nemških rezerv pa so zavili oklepniški sunek. Nadaljnje močne napade so izvedli Severnoamerikanci proti nemškemu zapornemu področju med pogorjem Egge in gozdom Habichts, kakor tudi pri Kasselu in v gorah med Werro in Fulda in iz pogorja Rhön na široki bojni črti proti odseku Werra med Eisenachom in Meiningenom. Tudi tukaj so nemške rezerve s protisunkom onemogočile poglobitev sovražnikovega vdora. Sovražnik je s čelnimi napadi ali obkolitvijo nemških zapahov v dolinah rek Eden, Fulda in Werre skušal dobiti prehodka mesta. Kljub posegu močnih sil, ki so posebno silovito navalile pri Kasselu, Eisenachu in Meiningenu ni sovražnik dosegel nameravanih ciljev. Tudi ob Fuldi in v dolini reke Kinzig so se sovražni napadi, katere so oslabili deloma že nemški oddelki, ki nastopajo v sovražnikovem zaledju, zaustavili ob zapahih in višinskih padgovih. Na odseku med reko Ruhr in pogorjem Rothaar in reko Sieg se je položaj

le malo spremenil. S severa je silil sovražnik pri Hammu preko reke Lippe proti jugu. Nikakor pa ni mogel zavzeti Soesta. Severnoamerikanci so z močnimi silami napadli z juga ob reki Sieg in v pogorju Rothaar. Nemške čete so odstranile s protisunkovdorna mesta ali pa so jih izravnale, kakor na primer na področju pri Siegen, ter uredile krajše odporne črte. Severovzhodno od pogorja Rothaar so na izvirnem področju reke Diemel in Eder trdo trčili skupaj nemški in sovražni napadi. V sprememb polnih bojih so zavzeli nemški oklepniški grenadirji več krajev ter so pri tem severovzhodno od Winterberga uničili neko naprej prodor severnoameriško skupino, ki je s tem izgubila čez 50 oklepnikov, oklepniških ogledalnih voz, prevoznih tovornih voz za moštvo in drugih tovornih vozil, kakor tudi več sto mrtvih in ranjenih. — Sovražnik skuša s svojimi sunki na področju med dolinama rek Kinzig in Tauber podpreti južni bok svojih oddelkov, ki so prodrli proti Werri. Ker so napadi, izvedeni v dolini reke Kinzig, kakor tudi na jugu Spessarta ostali praktično brez uspeha, je zbral sovražnik na velikonočni ponedeljek severno od Aschaffenburga močne sile, s katerimi je prodrli mimo Aschaffenburga do Lohra. Tukaj so, kakor pravijo zadnje vesti, zadeli Severnoamerikance znova nemški protinapadi ter jih zopet vrgli iz mesta. Sovražnik je razširil svojo napadalno bojno črto proti vzhodu do ceste Wertheim-Würzburg ter skušal z nadaljnjim sunkom proti loke reke Main pri Ochsenfurtu razbiti bok nemških oddelkov. Toda tudi ti napadi so ostali sprčo delovanja nemških protikreptov po skromnih začetnih uspehih brezuspešni. Ne oziroma se na krajevne vdore v dolini reke Neckar so nemške čete odbile vse napade pod visokimi izgubami za sovražnika in to predvsem večkrat ponovljene oklepniške sunke pri Bruchsalu in Grabenu. V zapornem ognju nemškega težkega orožja pa so obležali številni uničeni sovražni oklepniki.

Zadnja poročila z jugovzhoda

Berlin 4. 4. Mednarodni informacijski urad javlja:

Bitka na madžarsko-nemškem obmejnem področju je dobila dramatske oblike ter dosegla splotnost, ki je skoraj ne bo moči prekositi. Sovjeti so na bojni črti dolžine okroglo 250 kilometrov z brezobzirnim posegom vseh rezerv navalili proti nemškim in madžarskim položajem z namenom, da bi uničili celotni nemški obrambni sistem. Medtem pa si je opazilo prvo delovanje obsežnih nemških protikreptov. Na vseh odsekih med izlivom Mure v Dravo in mejo so zadeli Sovjete težki protitudarji, tako da so izgubili svoj napadalni zalet. V Burgenlandu so nemške čete na več mestih prodrele sovjetske položaje, obkolile številne bojne skupine ter jih razbile in očistile obmejne zaščitne položaje razbitih oddelkov. Nasprotno pa še ni popolnoma uspešno prevladati krizo zahodno od Neusiedlerskega jezera na obeh straneh Wiener Neustadta. Sprčo premoči oklepniških sil je uspelo Sovjetom, da so na nekaterih mestih na severni obali Leithe osnovali

predmestja ter vzhodno od Badena prodri globoko v nemško glavno bojno polje. Hitro dovedene alarmne enice in oklepniške bojne skupine pa so v večernih urah zagrabile sovražne oklepniške osti v protinapadih ter jim zadale težke udarce. Močne sile so prišle v noči na bojno polje, da bi zopet vzpostavile stari položaj. V teh krvavih bitkah zadnjih dni pa je bilo več sovjetskih divizij tako močno prizadetih, da se bo čutil njihov primanjkljaj, ko bo prišel trenutek velike odločitve.

Berlin. O poteku bojišča na jugovzhodnem nemškem področju je izjavil vojaški govornik Wilhelmstrasse danes popoldne, da preskakuje nekako 40 km južno od Szombathelya na nemško področje ter vodi iz Günsa preko Wiener Neustadta in ob Neusiedlerskem jezeru proti zahodu ter stremi za tem, da doseže okoli Bratislave področje Trnane. Priključno se vleče bojišče zopet proti vzhodu ter dosega končno stare položaje pri Heiligenkreuzu.

Hrastovi listi z meči

Za posebne velike zasluge pri operacijah na Balkanu

Berlin, 4. aprila. Führer je odlikoval s hrastovimi listi z meči k viteškemu križu Zeleznega križa SS-Brigadeführerja in generalnega majorja orožja SS Otto Kumm, poveljnika SS-prostovoljske planinske divizije »Prinz Eugen« kot 138. vojaka nemške vojske.

SS-Brigadeführer Kumm se je rodil 1. oktobra 1909. v Hamburgu. Po maturi na višji realni se je izučil za čerkostavca. Z septembra 1930. se je Kumm pridružil SA, potem pa je decembra leta 1931. stopil v SS. Leta 1935. pa je bil prevzet v oddelke orožja SS. Kot četovodja se je udeležil pohoda na Poljsko ter bil odlikovan z obema Zelezinima križema. Kot poveljnik polka je bil takratni SS-Übersturmbannführer Kumm 16. februarja 1942. odlikovan z viteškim križcem Zeleznega križa. 6. aprila 1943. pa je dobil kot 221. vojak nemške vojske hrastove liste k viteškemu križu Zeleznega križa. Sedanje visoko odlikovanje pa je dobil za posebno izredne zasluge, ki si jih je pridobil pri operacijah na Balkanu. Tukaj mu je uspelo kljub močnim boljševiško-bolgarskim edincem izvesti odvoz ranjenec, kakor tudi drugih naprav. V glavnem je zasluga posega divizije, ki jo je vodil SS-Brigadeführer Kumm, da je bilo obdelano neko važno predmestje ter da je bilo možno dovesti nazaj več divizij, kakor tudi velike količine živil. Med temi boji je bilo razbitih ali uničenih več divizij Titovih tolp.

Deportacije Poljakov

Zeneva. List »News Week« govori v nekom poročilu o položaju na Poljskem o množičnih deportacijah v Sovjetsko zvezo, ki jih izvajajo kar na tekočem traku. Ostanke razpuščene poljske domovinske armade so nudili obupen odpor. Številni primeri sabotaž so bili Sovjetom dobrodošli povod, da so segli po najmočnejših represalijah. V zvezi s tem omenja list, da je dal Molotov diplomat-skim zastopnikom Anglijo in Združenih držav razumeti, da pričakuje Sovjetska zveza priznanje poljske vlade, ki je je umestila Moskva.

Nemško vodstvo obvladuje položaj

Berlin. Z merodajnega nemškega mesta danes opozarjajo, da niso nastopili po zavestnih napovedanj senzacionalni razvoji v evropskem vojnem položaju preko Velike noči. Nasproti angloameriški senzacionalni propagandi pa ugotavljajo na nemški strani, da ima nemško vodstvo položaj vsekakor v svojih rokah. Sovražniki Nemčije so si želeli, da bi iz sedanje faze vojne napravili zaključno fazo. V tem pa so se prevarali. Sedaj so izgrabili vse svoje karte ter žele, da tudi nemško vodstvo to stori. Te usluge pa Nemčija svojim sovražnikom ne bo storila. Zaradi tega bo sovražnik prisiljen, da ostane pri igri. Nemčija bo nadaljevala z borbo, kajti tudi sedanjí celotni položaj ni nikako stacionarno stanje, temveč je v stalnem procesu nadaljnjega razvoja, v katerem nastopajo vedno novi momenti in ti postanejo lahko uspešni.

Grob mirovnih utvar»

Madrid, 4. aprila. Dopsnik Španske poročevalske agencije EFE v New Yorku piše, da večina ljudi v Združenih državah meni, da bo konferenca v San Franciscu preložena ali pa bo doživela popoln neuspeh. Zelo je razširjeno mnenje, da je postala Poljska tako kot povod k tej vojni tudi grob vseh mirovnih iluzij. Popolnoma javno govore o diferencial med zavestniki. »New York World Telegram« označuje moskovsko zahtevo za pripustitev lublinskega odbora na konferenco v San Franciscu kot atentat proti bloku združenih narodov. Moskva hoče s tem vezati veliko politično kupčijo ter izsiljevati Anglijo in Združene države. Morada pa išče Moskva povod, da se konference v San Franciscu sploh ne udeleži. »New York World Telegram« se boji, da bo postavil Stalin svet še pred celo vrsto izvršenih dejstev.

Brez logike

Barcelona, 4. aprila. Zunanji politik katalonskega časopisa »La Prensac« ugotavlja v nekom poročilu o sovjetsko-turških odnosih, da je Eden popolnoma v zmoti, če označuje vprašanje Dardanel

Borba za Jadran

Pred sedanjo svetovno vojno, ko so v mednarodnem političnem, gospodarskem in kulturnem življenju veljali še v preteklosti izoblikovani pojmi, smo vsaj prvenstveno govorili še bolj o državah in ne toliko o širih v nekem mislu naddržavnih tvorih, ki se izražajo v določenih pojmih s še ne docela izoblikovano vsebino, kakor na primer Evropa, Vzhodna Azija, Panamerika, trojna zveza, angloameriška zveza, združeni narodi, interesna sfera, okupacijska sfera itd. Takrat so bile državne meje pretežno tude mednarodne politične fronte in razne tromeje žarišča visoke politične, pa tudi kulturne in gospodarske napetosti. Tako zemljepisno žarišče je bila tudi bivša nemško-italijansko-jugoslovanska tromeja v Alpah, ki je bila obenem tudi stikalnišče treh glavnih evropskih narodnostnih skupin: Germanov, Slovanov in Romanov. Iz zgodovine vemo, da so silnice tega zemljepisnega stikališča dejansko obvladovale in še obvladujejo ves prostor od bližnje Koroske pa vse doli globoko v jadranski prostor. To velja še zlasti za Jadran, ki v sedanji novi politiki velikih prostorov svojega pomena ni prav nič izgubil: pravilnejša bo trditev, da se je njegov pomen celo povečal.

Današnji pogled na Jadran nam kaže, da je jadranski prostor zopet križišče treh velikih sil, ki so glavne udeleženke sedanje vojne: Nemčije, Sovjetske zveze in angloameriškega bloka. Velik del severne jadranske obale od Apeninov in padške nizine pa vse do Dinarskega gorstva je trdno v nemških rokah. Sovjeti niso sicer sami neposredno prodrli do same jadranske obale, pač pa v Dalmaciji stoodstotno zastopajo njihove interese. Titove tolpe, v kolikor se jim je s podporo od zunaj posrečilo prodreti na dalmatinsko obalo. Z zahodne strani kontrolirajo jadransko obalo do apeninskih obronkov Angloamerikanci, ki prav tako kakor ostali dve velesili pripisujejo veliko važnost temu prostoru. To se vidi iz tega, da so prepeljali nekaj svojih čet tudi na dalmatinske otoke, kjer formalno sicer sodelujejo s Titovimi tolpmi, toda pri tem zasledujejo čisto svoje namene. To se vidi že tudi iz dejstva, da zahtevajo od Tita, naj umakne svoje oddelke iz Albanije. O tih angloameriško-sovjetski borbi za vpliv na jadranskem prostoru priča dejstvo, da Angleži še vedno nudijo zavetila Titovemu nasprotniku kralju Petru in nekaterim njegovim ministrom in nastopajo kot nekaki posredovalci med njimi. Pa drugi strani morajo Angleži gledati v pod njihovo oblastjo se nahajajoči stradalajoj Italiji — ki jo smatrajo čisto za svojo domeno, če že ne za bodočo kolonijo — kako jim nagaja moskovska predstraža, italijanska komunistična stranka na podobno način, kakor malo prej v Grčiji, ki jo smatrajo tudi za čisto svoje področje. Mejna črta med angloameriškim vplivom, ki jo spremlja neprestana tiha medsebojna borba, poteka torej prav tako v jadranskem prostoru, oziroma v državah, ki nanj mejijo, kakor na Kitajskem, v Perziji in na Bliznjem vzhodu. Važnosti tega prostora se zaveda tudi Nemčija, ki s svojimi predstražami tega globoko doli do severnih apeninskih obronkov na zahodu pa do Dinarskega gorstva na vzhodu. Čeprav igra v sedanji vojni velik moment premikalna vojna, je nemško bojišče tukaj že dolgo časa močno stabilizirano in nemške čete vsak meter zemlje žilavo branijo. Tudi domače prebivalstvo v zasedeni južni Italiji ni zadovoljno z novimi gospodari, kar nam priča vedno pogostejši primeri uporov, da ne govorimo o kakem zadovoljstvu domaćinov vzhodne obale s Sovjeti, oziroma s Titom, saj se nahaja na Balkanu vse polno manjših oboroženih skupin, ki vodijo za to prebivalstvo že kar tradicionalno gverilsko vojno proti komunističnemu nasilniku Titu, kakor so je nekoč vodili proti nasilju turških sultanov.

Borba za prostor ob jadranskem morju je ostra in še niti malo ni zaključena. Niso nam znani načrti za bodočnost, toda iz dosedanjega razvoja lahko z vsoto gotovostjo spoznamo eno: Nemčija bo svoj vpliv uveljavljala žilavo in z vsemi silami, tiha borba med Angloamerikanci in Sovjeti se bo navzlic formalnemu zavestištvu nadaljevala, končna odločitev pa bo padla takrat, ko bo končno odločena usoda sedanje vojne. Naloga nas Slovencev, ki živimo tudi v območju tega prostora je, da ostanemo mirni in na svojih mestih ter da nadaljujemo borbo proti našemu največjemu narodnemu sovražniku, komunizmu.

kot »zasebno zadevo« Moskve in Ankare. Z isto pravico bi Anglija lahko prepustila ureditev danziškega problema Nemčiji in Poljski. Do tega pa ni prišlo, čeprav je London takrat prav dobro vedel, da bo angleška intervencija na vsak način povzročila vojno. Anglija je svoja načela iz leta 1939, postavila naravnost na glavo. Če si danes ogledamo položaj, moramo ugotoviti, da angleški politiki primanjkuje vsaka logika.

Angloameriški diplomati ne smejo na Finsko

Stockholm. Dobro poučeni švedski krogi pravijo, da nameravata Velika Britanija in Združene države odposlati regularne diplomate v Helsinke. Sovjetska zveza dela težkoče in je odobrila dohod le anglosaskim političnim zastopnikom brez položaja regularnih diplomatov. Nadalje poročajo ti krogi, da so diplomatski odnosi med Švedsko, Finsko in Romunijo prekinjeni, ker Moskva nikakor ne želi, da bi te države razvile na Švedskem diplomatsko delavnost.

Titov »vojni kabinet«

Zagreb, 4. aprila. Boljševiki so našli nov trik, s katerim si skušajo kljub »demokratskim obljubam« zagotoviti napram zapadnim silam samostojno gospodstvo v deželah, ki so jih zasedli. Tito je prvi, ki je izkoristil ta trik. On je bil s pogodbo s Šubašičem prisiljen, da je vzel v svojo vlado več srbskih politikov, ki niso boljševiki. Sedaj pa javljajo iz Beograda, da je Tito osnoval tako zvan »vojni kabinet«, ki obstaja le iz sedmih članov s Titom na čelu. Ti člani so z eno samo izjemo boljševiki, tako da praktično na področju, ki ga obvladuje Tito na Balkanu, prevladujejo zopet čisto boljševiški politiki.

Vloga lublinskega odbora

Zeneva, 4. aprila. Angleški časopis »Catholic Herald« piše, da je za poljske časopise v Londonu sedaj jasno, da lublinski Poljaki prav nič ne mislijo, da bi se zavzeli za uresničenje jaltških sklepov. Tako pripominja »Polski« med drugim, da je možno iz obnašanja lublinskega komiteja, ki ga podpira Moskva,

